

Т.В. Авдеева
 (НТУУ «Київський політехнічний університет імені Ігоря Сікорського»
 Л.М. Іллічева, к.ф.-м.н.
 (Національний авіаційний університет, Україна)

Оцінювання нижніх границь середньоквадратичних похибок у задачах із невідомим параметром

Представлені випадки оцінювання знизу середньоквадратичної похибки у задачах із невідомим параметром.

Постановка задачі оцінювання невідомого параметра

Нехай у деякому ймовірнісному просторі $(\Omega, \mathcal{F}, \mathbb{P})$ заданий випадковий процес $(\theta, \xi) = (\theta_t, \xi_t), t \geq 0$, для якого може спостерігатися тільки друга компонента $\xi = (\xi_t), t \geq 0$. У кожній момент часу t необхідно, спираючись на спостереження $\xi_0^t = \{\xi_s, 0 \leq s \leq t\}$, оцінювати значення θ_t , яке не спостерігається. Тобто, треба виконувати оцінювання (фільтрацію) θ_t по ξ_0^t .

Відомо, якщо $M\theta_t^2 < \infty$, то оптимальною у середньоквадратичному сенсі оцінкою θ_t по ξ_0^t є апостеріорне середнє $m_t = M(\theta_t | F_t^\xi)$, де $F_t^\xi = \sigma\{\omega: \xi_s, 0 \leq s \leq t\} - \sigma$ – алгебра, яка породжується величинами ξ_s^t . Рішення задачі оптимальної фільтрації зводиться до знаходження умовних математичних сподівань $m_t = M(\theta_t | F_t^\xi)$.

Із обчислювальної точки зору бажано, щоб формули, які «визначають» фільтр $m_t, t \geq 0$ мали рекурентний характер.

Розглянемо задачу оцінювання невідомого параметру $\theta, -\infty < \theta < \infty$, а загалом – функції $f = f(\theta)$, яка оцінюється за результатами спостережень за випадковим процесом

$$\xi = (\xi_t), t \geq 0, \text{ який має диференціал: } d\xi_t = a_t(\theta, \xi)dt + dW_t, \quad \xi_0 = 0$$

Вимірний функціонал $\{a_t(\theta, x), t \geq 0, -\infty < \theta < \infty, x \in \mathbb{C}\}$, $\mathbb{C}$ – множина неперервних функцій; $W = (W_t, F_t), t \geq 0$ – вінерівський процес. Випадковий процес $W = (W_t, F_t), t \geq 0$ називається вінерівським (по відношенню до сімейства $F = ((F_t), t \geq 0)$, де $((F_t), t \geq 0)$) – неспадне сімейства σ – алгебр, якщо:

1) траєкторії $W_t, t \geq 0$, неперервні по t , причому $\mathbb{P}$ – майже ймовірно (м.й.м.);

2) $W = (W_t, F_t), t \geq 0$ є квадратично інтегровним мартингалом з $W_0 = 0$ і $M[(W_t - W_s)^2 | F_s] = t - s, t \geq s$.

Вимірний функціонал $\{a_t(\theta, x), t \geq 0, -\infty < \theta < \infty, x \in \mathbb{C}\}$ при кожному фіксованому θ вважається B_t – вимірним при кожному $t \geq 0$, де $B_t = \sigma\{x: x_s, s \leq t\} - \sigma$ – підалгебри у вимірному просторі $(\mathbb{C}, B)$ –

неперервних функцій $x = (x_t), t \geq 0$ з $x_0 = 0$ (тобто, є не попереджаючим функціоналом).

Нехай $\tau = \tau(x)$ – марківський момент відносно системи $(B_t), t \geq 0, \delta = (\delta(t, x))$ – прогресивно вимірний (і, як наслідок, не є попереджаючим) дійсний процес, визначений на (C, B) . Випадкова величина F – вимірна функція $\tau = \tau(\omega)$, яка приймає значення в $\bar{T} = [0, \infty]$ називається марківським моментом (відносно системи $F = ((F_t), t \in T)$), якщо для кожного $t \in T, \{\omega: \tau(\omega) \leq t\} \in F_t$. Марківські моменти також називають випадковими величинами, які не залежать від майбутнього.

Випадковий процес $X = \{\xi_t\}, t \in T$ називається вимірним, якщо для довільних борелівських множин B числової прямої R^1 виконується: $\{(\omega, t): \xi_t(\omega) \in B\} \in F \times V(T)$, де $V(T)$ – σ – алгебра борелівських множин на $T = [0, \infty)$.

Випадковий процес $X = \{\xi_t\}, t \in T$ називається прогресивно вимірним, якщо для кожного $t \in T \{(\omega, s \leq t): \xi_s(\omega) \in B\} \in F_t \times V([0, t])$, де B – борелівські множини на $R^1, V([0, T])$ – σ – алгебра борелівських множин на $[0, t]$. Відомості про пару функцій $\Delta = (\tau, \delta)$, які складають послідовний план оцінювання дозволяють одержати оцінку знизу для величини $M[f(\theta) - \delta(\tau, \xi)]^2$.

Теорема про оцінювання невідомого параметра

Нехай μ_W, μ_ξ^θ – міри у просторі (C, B) , які відповідають вінерівському процесу W і процесу ξ із наведеним вище диференціалом $d\xi_t$ для $-\infty < \theta < \infty$.

Нехай

$$\text{а) } \int_0^\infty |a_t(\theta, x)| dt < \infty \quad (\mu_W, \mu_\xi^\theta - \text{м. йм.}), \quad -\infty < \theta < \infty$$

$$\text{б) } \int_0^{\tau(x)} |a_t^2(\theta, x)| dt < \infty \quad (\mu_W, \mu_\xi^\theta - \text{м. йм.}), \quad -\infty < \theta < \infty,$$

З умов а), б) випливає, що при кожному θ міри μ_W, μ_ξ^θ еквівалентні і

щільність $\varphi(\theta, W) = \frac{d\mu_\xi^\theta}{d\mu_W}(\tau(W), W)$ задається формулою:

$$\varphi(\theta, W) = \exp \left\{ \int_0^{\tau(W)} a_t(\theta, W) dW_t - \frac{1}{2} \int_0^{\tau(W)} a_t^2(\theta, W) dt \right\}$$

Припустимо також, що

в) при кожному $t \geq 0, x \in C$ функція $a_t(\theta, x)$ диференційована по θ та

$$\int_0^{\tau(W)} \left[\frac{\partial}{\partial \theta} a_t(\theta, W) \right]^2 dt < \infty \quad (P - \text{м. йм.}), \quad -\infty < \theta < \infty,$$

$$0 < M \int_0^{\tau(\xi)} \left[\frac{\partial}{\partial t} a_t(\theta, W) \right]^2 dt < \infty, \quad -\infty < \theta < \infty,$$

$$\Gamma) \frac{\partial}{\partial t} \int_0^{\tau(W)} a_t(\theta, W) dW_t = \int_0^{\tau(W)} \frac{\partial}{\partial t} a_t(\theta, W) dW_t, (P - \text{м. йм.}), -\infty < \theta < \infty$$

$$\frac{\partial}{\partial t} \int_0^{\tau(W)} a_t^2(\theta, W) dW_t = 2 \int_0^{\tau(W)} a_t(\theta, W) \frac{\partial}{\partial t} a_t(\theta, W) dW_t, (P - \text{м. йм.}), -\infty < \theta < \infty$$

д) для функції $f(\theta)$ та $b(\theta) = M\delta(\tau(W), W)\varphi(\theta, W) - f(\theta)$ диференційовні по θ та =

$$\frac{d}{d\theta} [b(\theta) + f(\theta)] = M\delta(\tau(W), W) \frac{\partial \varphi(\theta, W)}{\partial \theta},$$

Можна стверджувати, що при розгляді послідовного плану оцінювання $\Delta = (\tau, \delta)$ з $M\delta^2(\tau, \xi) < \infty$, для кожного $-\infty < \theta < \infty$ при виконанні умов а)-д) для кожного $-\infty < \theta < \infty$:

$$M[f(\theta) - \delta(\tau, \xi)]^2 \geq \frac{\left(\frac{d}{d\theta} [b(\theta) + f(\theta)]\right)^2}{M \int_0^{\tau(\xi)} \left[\frac{\partial}{\partial \theta} a_t(\theta, \xi)\right]^2 dt} + b^2(\theta)$$

Як наслідок, якщо план $\Delta = (\tau, \delta)$ є незміщеним, тобто $b(\theta) = M\delta(\tau, \xi) - f(\theta) \equiv 0$ для усіх $-\infty < \theta < \infty$, то

$$M[f(\theta) - \delta(\tau, \xi)]^2 \geq \frac{\left(\frac{d}{d\theta} f(\theta)\right)^2}{M \int_0^{\tau(\xi)} \left[\frac{\partial}{\partial \theta} a_t(\theta, \xi)\right]^2 dt}$$

У частковому випадку, коли $f(\theta) \equiv \theta$, то

$$M[f(\theta) - \delta(\tau, \xi)]^2 \geq \frac{1}{M \int_0^{\tau(\xi)} \left[\frac{\partial}{\partial \theta} a_t(\theta, \xi)\right]^2 dt}$$

Якщо, як приклад, розглянути випадковий процес

$$\xi_t = K\theta t + W_t, t \geq 0, -\infty < \theta < \infty, K - \text{стала,}$$

тоді для незміщених послідовних планів оцінювання:

$$M[f(\theta) - \delta(\tau, \xi)]^2 \geq \frac{1}{K^2 \cdot M\tau(\xi)}$$

Можна продовжити розгляд, ввести план $\Delta^0 = (\tau^0, \delta^0)$, $\tau^0 \equiv T$, $\delta^0(T, x) = \frac{x_T}{K \cdot T}$, котрий буде незміщеним. Для цього плану виконані усі умови теореми, тому для нього:

$$M[\delta^0(T, \xi) - \theta]^2 \geq \frac{1}{K^2 \cdot T}$$

Оскільки $M\left[\frac{\xi_T}{K \cdot T} - \theta\right]^2 = M\left(\frac{W_T}{K \cdot T}\right)^2 = \frac{1}{K^2 \cdot T}$, можна висувати, що серед усіх незміщених послідовних планів $\Delta = (\tau, \delta)$ з властивістю $M\tau(\xi) \leq T$ (для

усіх $-\infty < \theta < \infty$) і які задовольняють умовам наведеної теореми, план Δ^0 є оптимальним. Тобто, можна зробити висновок, що для усіх $\{\theta: -\infty < \theta < \infty\}$:

$$M[f(\theta) - \delta(\tau, \xi)]^2 \geq M[\delta^0(T, \xi) - \theta]^2 \geq \frac{1}{K^2 \cdot T}$$

Одержали оптимальну нижню границю для середньоквадратичних похибок при оцінюванні параметру одного із класів випадкових процесів.

Список літератури

1. Липцер Р.Ш., Ширяев А.Н. Статистика случайных процессов, гл. ред. ф.-м. литер., изд. «Наука», 1974.-695с.
2. Турчин В.М. Математична статистика: навч. посібник – К.: «Академія», 1999.-240с.
3. Пушак Я.С., Лозовий Б.Л. Теорія ймовірностей і елементи математичної статистики: навч. посіб.-Львів.: «Магнолія-2006»,2007.-276с.